

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 16 lutego 2021 r.

DIH-2.709.74.2020.CS

DECYZJA DIH-2 NR 18/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), w związku z art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r, poz. 133) oraz 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020, poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez przedsiębiorcę Panią Joannę Wiśniewską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „MICHIMI” JOANNA WIŚNIEWSKA w Zduńskiej Woli – od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 20 października 2020 r. nr PU.KPS.5.2020, wymierzającej Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego – węgla kamiennego orzech, w którym wartość parametru zawartość podziarna była niezgodna ze stanem faktycznym ustalonym na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych, tj. popełnienia czynu, który na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b podlega karze pieniężnej określonej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

postanawia

**uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia
organowi pierwszej instancji**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 10 listopada 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy (...) (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 3 marca 2020 r. w należącem do Przedsiębiorcy składzie opału przy (...), inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z opakowań jednostkowych o masie 6,74 tony, próbki węgla kamiennego orzech, tj. próbkę paliwa stałego nr 0187/20/5902 o masie 150 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4086/20/5902 o masie 150 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr PU.8361.125.2020. Dla pobranego do badań paliwa stałego orzech Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 1312/2020 z 3 marca 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0187/20/5902 i próbkę kontrolną nr 4086/20/5902 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 68/2020 z 3 marca 2020 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 1312/2020 z 3 marca 2020 r.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych P-459/20 z 11 marca 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 3 marca 2020 r. węgiel kamienny orzech (o nr próbki 0187/20/5902) po uwzględnieniu odchylenia, które zostało określone w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 1312/2020 z 3 marca 2020 r.) z uwagi na zawyżony parametr zawartość podziarna (< 30 mm), którego wynik badania wyniósł 26,8%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych w przedstawionym świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości podziarna (< 30 mm) 10% .

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0187/20/5902 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w przedstawionym świadectwie jakości, badanie próbki kontrolnej pobranej 3 marca 2020 r., o nr 4086/20/5902 zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 4086/20/5902, po uwzględnieniu odchylenia które

zostało określone w § 2 rozporządzenia, potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w przedstawionym świadectwie jakości badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr P-524/20 z 17 marca 2020 r.) w zakresie zawyżonego parametru zawartość podziarna (< 30 mm), którego wynik badania wyniósł 27,5%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości podziarna (< 30 mm) 10% .

W związku z wynikami badań laboratoryjnych Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z parametrami wskazanymi w przedstawionym świadectwie jakości paliwa stałego nr 1312/2020 z 3 marca 2020 r.

Pismem z 16 marca 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał Stronę do przesłania wystawionego przez nią świadectwa jakości, dotyczącego partii kontrolowanego węgla kamiennego w sortymencie orzech.

W dniu 9 kwietnia 2020 r. Przedsiębiorca drogą elektroniczną przekazał wystawione przez siebie świadectwo jakości.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z 14 kwietnia 2020 r. poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego orzech oraz przekazał Stronie egzemplarze sprawozdania z badań laboratoryjnych P-459/20 z 11 marca 2020 r. i sprawozdania z badań laboratoryjnych P-524/20 z 17 marca 2020 r.

Pismem z 1 września 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto Strona została wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W piśmie z 10 września 2020 r. Przedsiębiorca wniósł o przedłużenie terminu do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, zaś przy piśmie z 15 września 2020 r. przesłał bilans księgi przychodów i rozchodów za rok 2019.

Pismem z 29 września 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę, iż wszczęte postępowanie nie zostanie zakończone przed upływem miesiąca.

Decyzją Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 20 października 2020 r. nr PU.KPS.5.2020, wymierzono Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego – węgla kamiennego orzech, w którym wartość parametru zawartość podziarna była niezgodna ze stanem faktycznym ustalonym na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych, tj. popełnienia czynu, który na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b podlega karze pieniężnej określonej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 4 listopada 2020 r. Przedsiębiorca odwołał się od ww. decyzji i wniósł o:

- powtórzenie badań próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech;
- zmianę zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania w całości;
- ewentualnie uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Pismem z 18 listopada 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Pismem z 2 grudnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o wyjaśnienie stwierdzonych w dokumentach kontroli nieścisłości oraz przekazanie brakujących w aktach sprawy dokumentów.

Przy piśmie z 9 grudnia 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał wnioskowane dokumenty i poinformował, iż zwrócił się z prośbą o wyjaśnienia do dostawcy węgla kamiennego tj. (...) oraz przekazał pismo z 7 grudnia 2020 r., stanowiące sprostowanie błędu w protokole pobrania próbek paliw paliwa stałego nr PU.8361.125.2020.

Postanowieniem z 16 grudnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył czas trwania niniejszego postępowania do 16 stycznia 2021 r.

Przy piśmie z 14 stycznia 2021 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał wyjaśnienia – reprezentowanej przez pełnomocnika – (...) z 23 grudnia 2020 r.

wraz z kopią umowy wiążącej tą Spółkę z kontrolowanym Przedsiębiorcą.

Postanowieniem z 18 stycznia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył czas trwania niniejszego postępowania do 16 lutego 2021 r. oraz w związku z pojawieniem się nowych dowodów w sprawie, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadząc postępowania odwoławcze opiera się na dowodach zgromadzonych w aktach sprawy. Pierwszym dowodem jest protokół kontroli z 3 marca 2020 r. oraz załączone do niego świadectwo jakości nr 1312/2020 z 3 marca 2020 r. W karcie nr 3 protokołu kontroli odnotowano, iż przedstawione świadectwo jakości było pozbawione danych identyfikujących kontrolowanego Przedsiębiorcę. Nie wskazano jednak danych świadectwa poddanego tej ocenie. Jak należy domniemywać chodziło o załączone świadectwo jakości nr 1312/2020 z 3 marca 2020 r., gdzie w rubryce nr 2 „Oznaczenie przedsiębiorcy” wskazano (...) (dalej także: „Spółka”). Jednakże w karcie nr 4 protokołu kontroli odnotowano, że inspektorzy dokonali oceny przedstawionych świadectw jakości, stwierdzając że są one zgodne z art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Treści zapisów zawartych na kartach 3 i 4 pozostają ze sobą w sprzeczności, gdyż brak oznaczenia przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu, powoduje,

że świadectwo nie jest zgodne z przepisem art. 6d ww. ustawy. W konsekwencji wyjaśnienia wymaga, jakie świadectwa jakości zostały poddane ocenie inspektorów, choć zważywszy na fakt, iż do akt sprawy włączono jedynie świadectwo jakości nr 1312/2020 z 3 marca 2020 r., można domniemywać, że to ono właśnie zostało poddane tej ocenie. Wprawdzie pismem z 16 marca 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał Stronę do przesłania wystawionego przez nią świadectwa jakości, dotyczącego partii kontrolowanego węgla kamiennego w sortymencie orzech, zaś 9 kwietnia 2020 r. Przedsiębiorca drogą elektroniczną przekazał wystawione przez siebie świadectwo jakości, jednakże czynności te zostały podjęte po zakończeniu kontroli, nie zaś w jej trakcie.

Drugim dowodem jest protokół pobrania próbek paliw paliwa stałego nr PU.8361.125.2020 z 3 marca 2020 r. Z treści protokołu kontroli (karta nr 2) wynika, iż do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie orzech, sprzedawany w workach o wadze 20 kg, z którego pobrano próbkę i próbkę kontrolną. W protokole pobrania próbek w rubryce „Masa partii paliwa stałego, z której pobrano próbkę” widnieje – 6,74 tony (337 worków po 20 kg każdy), zaś w rubryce „Próbkę pobrano z...” – przyzma na zwale. Na fakt rozbieżności pomiędzy treścią obydwu protokołów zwracał uwagę Przedsiębiorca przed wydaniem zaskarżonej decyzji. Organ nie skorzystał jednak z możliwości sprostowania błędów pisarskich. W odwołaniu Przedsiębiorca ponowił swoje zarzuty. Sprostowania dokonano dopiero w piśmie z 7 grudnia 2020 r., po uprzednim zwróceniu uwagi na ten fakt przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w piśmie z 2 grudnia 2020 r. Niezależnie jednak od powyższego w rubryce „Informacje o pochodzeniu i jakości badanego paliwa” nie zawarto jakichkolwiek informacji dotyczących wystawianych świadectw jakości.

Trzecim dowodem poddanym analizie w niniejszym postępowaniu jest stanowisko (...) wraz z umową _____ pomiędzy _____ Spółką, a Przedsiębiorcą. Z treści pisma Spółki z 23 grudnia 2020 r. – reprezentowanej przez pełnomocnika – wynika, iż wiąże ją ze Stroną umowa współpracy, na mocy której sprzedawany przez Przedsiębiorcę węgiel kamienny stanowi własność Spółki. Przedsiębiorca jest natomiast zobowiązany do pozyskiwania klientów, sprzedaży towarów w imieniu i na rzecz Spółki oraz wystawiania faktur, paragonów oraz certyfikatów jakości. W dalszej części wyjaśnień, wskazano iż wystawianie świadectw jakości należy do obowiązków Przedsiębiorcy. W konkluzji zaś podkreślono, iż Spółka nie ma wiedzy, czy węgiel, z którego pobrano próbki stanowi węgiel przekazany do sprzedaży przez Spółkę.

W kontekście powyższych wyjaśnień, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poddał analizie przekazaną umowę o współpracy z 14 czerwca 2019 r. Jej postanowienia,

dotyczące przedmiotu umowy, zawarte w § 1 pkt 3 są w pewnym zakresie zgodne z ww. wyjaśnieniami Spółki, choćby przez sam fakt zawarcia w niniejszym paragrafie katalogu otwartego, jednakże pozostawiają wątpliwości w zakresie obowiązku wystawiania świadectw jakości. Te bowiem, w analizowanym zapisie umowy (niezależnie od jego otwartego katalogu) nie wskazują, aby to na Przedsiębiorcy spoczywał ten obowiązek. Ponadto należy zauważyć, iż skoro Przedsiębiorca działa w imieniu i na rzecz Spółki (co wynika zarówno z wyjaśnień pełnomocnika, jak i umowy), to na tejże Spółce ciąży obowiązek wydawania świadectw jakości przekazywanych konsumentom. To po stronie Spółki należy również kreowanie cen towaru, zaś Strona nie ma prawa do ich zmian (§ 1 pkt 4 ww. umowy). Ponadto, zgodnie z § 2 pkt 3 umowy Przedsiębiorca odpowiada za wady ilościowe a Spółka za wady jakościowe towarów będących przedmiotem umowy.

Analizując omawianą umowę, nie można pominąć wskazywanego przez Spółkę faktu, iż nie ma Ona wiedzy, czy partia węgla kamiennego, z której pobrano próbki stanowi towar przekazany do sprzedaży Przedsiębiorcy, czy też pochodzi z innych źródeł. Zawarta pomiędzy Spółką, a Przedsiębiorcą umowa, faktycznie nie nosi znamion wyłączności, a zatem nie można uznać aby Strona – w kontrolowanym składzie opału - była zobligowana do sprzedaży jedynie węgla kamiennego, stanowiącego własność Spółki.

W kontekście powyższej analizy dowodów zgromadzonych w sprawie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, co następuje.

Przepis art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r., poz. 133) – dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, stanowi, iż przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust.1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”. Natomiast zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. b omawianej ustawy użyte w ustawie określenia oznaczają: przedsiębiorca - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (j.t. Dz.U. z 2021 r., poz. 162) wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw stałych.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż poza sporem pozostaje fakt, iż zarówno Strona, jak i Spółka są przedsiębiorcami, w rozumieniu przytoczonych przepisów. Istota sprawy sprowadza się zatem do tego, który ze wskazanych przedsiębiorców wprowadzał do obrotu zakwestionowany węgiel kamienny w sortymencie orzech, a w konsekwencji był zobligowany do wystawienia świadectwa jakości. W postępowaniu prowadzonym przez

organ I instancji, ustaleń dotyczących jakości pobranych próbek, dokonano w oparciu o świadectwo jakości paliwa stałego nr 1312/2020 z 3 marca 2020 r. wystawione przez Spółkę, nie zaś Przedsiębiorcę. Data badania próbki to 11 marca 2020 r., a próbki kontrolnej to 17 marca 2020 r., podczas gdy dopiero 16 marca 2020 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał Stronę do przesłania wystawionego przez nią świadectwa jakości, dotyczącego partii kontrolowanego węgla kamiennego w sortymencie orzech, zaś Strona przesłała wymagane świadectwo 9 kwietnia 2020 r. Nie sposób pominąć kwestii sformułowania żądania pod adresem Przedsiębiorcy, a mianowicie cyt. „przesłanie (...) potwierdzonej za zgodność kopii świadectwa jakości paliwa sortyment orzech (...) z datą wystawienia nie później niż 03.03.2020 r., wystawionego przez kontrolowanego przedsiębiorcę”. Sformułowanie żądania, powoduje domniemanie, iż świadectwo jakości nr 2103/2020 z 3 marca 2020 r. zostało po prostu wystawione na żądanie Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i może nie mieć nic wspólnego z ustaleniami kontroli z 3 marca 2020 r. gdzie stwierdzono świadectwo jakości wystawione przez Spółkę, nie zaś kontrolowanego Przedsiębiorcę.

Mając powyższe na względzie, należy zauważyć, iż zgodnie z art. 35 a pkt 9 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi:

- a) nie wystawia świadectwa jakości albo
- b) wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Przepis ten, a konkretnie art. 35 a pkt 9 lit. b, stanowił podstawę wymierzenia – przez organ I instancji - kary pieniężnej Przedsiębiorcy. Jak już podniesiono powyżej, zarówno Strona, jak i Spółka są przedsiębiorcami w rozumieniu przytoczonych przepisów. Wątpliwości powstają natomiast w zakresie przesłanki „wprowadzania do obrotu”. Analiza zgromadzonych dowodów nie rozwiewa bowiem wątpliwości, czy zakwestionowany węgiel kamienny w sortymencie orzech, wprowadzała do obrotu Strona, czy też Spółka, w imieniu i na rzecz której Strona działała zgodnie z zawartą umową. W konsekwencji, analogiczne wątpliwości powstają co do podmiotu zobligowanego do wystawiania świadectw jakości. Jeśli przyjąć, że wprowadzającym do obrotu była Strona, to na podstawie świadectwa jakości nr 1312/2020 z 3 marca 2020 r. wystawionego przez Spółkę, można uznać, iż kontrolowany Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości, choć przeczą temu wskazane powyżej ustalenia zawarte w protokole kontroli z 3 marca 2020 r. i twierdzenia Spółki zawarte w piśmie z 23 grudnia 2020 r., że to Strona była zobligowana do wystawiania świadectw jakości. Te z kolei ustalenia

i twierdzenia nie są jednak w żaden sposób udokumentowane tj. z protokołu kontroli wynika, że Strona wystawiała takie świadectwa, lecz do akt kontroli ich nie dołączono, zaś z umowy ze Spółką nie wynika, aby Strona była do tego zobligowana. A zatem, przy przyjęciu takiego teoretycznego – co wymaga podkreślenia - założenia, to nie przepis art. 35 a pkt 9 lit. b powinien stanowić podstawę wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej Stronie, tylko przepis art. 35 a pkt 9 lit. a. Jeśli natomiast uznać, że to Spółka wprowadzała do obrotu zakwestionowany węgiel kamienny w sortymencie orzech i to Ona wystawiała świadectwo jakości dla partii węgla, z której pobrano próbki, można teoretycznie rozważać przypisanie Spółce odpowiedzialności z art. 35 a pkt 9 lit. b, lecz trzeba mieć na względzie fakt, iż nie była ona podmiotem kontrolowanym 3 marca 2020 r. W tym wypadku nie sposób także pominąć twierdzeń Spółki, iż nie ma Ona wiedzy, czy partia węgla kamiennego, z której pobrano próbki stanowi towar przekazany do sprzedaży Przedsiębiorcy, czy też pochodzi z innych źródeł. Jak już wskazano powyżej, zawarta pomiędzy Spółką, a Przedsiębiorcą umowa, faktycznie nie nosi znamion wyłączności, a zatem nie można uznać, aby Strona – w kontrolowanym składzie opału - była zobligowana do sprzedaży jedynie węgla kamiennego, stanowiącego własność Spółki. Innymi słowy, kontrolowana partia węgla kamiennego w sortymencie orzech mogła nie być sprzedawana w imieniu i na rzecz Spółki. W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wskazane powyżej wątpliwości i rozbieżności w zakresie zgromadzonego materiału dowodowego, mogą być wyjaśnione jedynie w toku postępowania przed organem I instancji, który dokonywał kontroli.

W kontekście wskazanych powyżej wątpliwości co do stanu faktycznego sprawy, mających wpływ na rozstrzygnięcie niniejszego postępowania wynikłych z analizy zgromadzonych w aktach dowodów, odnoszenie się do zarzutów Strony zawartych w odwołaniu, stało się bezprzedmiotowe.

Mając na względzie dyspozycję art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego nakazującą organowi przekazującemu sprawę wskazanie, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyjaśnia że postępowanie w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy powinno przebiegać z poszanowaniem ogólnych zasad postępowania administracyjnego oraz zmierzać do ustalenia kto był podmiotem wprowadzającym zakwestionowany węgiel kamienny w sortymencie orzech do obrotu, a tym samym zobowiązany do wystawiania świadectw jakości. Uzasadnienie wydanej finalnie decyzji, winno zawierać wszystkie elementy wyszczególnione w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, w tym

w szczególności uzasadnienie faktyczne i prawne odnoszące się w tym przypadku do dowodów zgromadzonych w sprawie.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Do sprzeciwu od decyzji stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 64a – 64e, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/